

JANEZOVO OZNANILO

10. december 2023 leto 19 številka 687

2. ADVENTNA DEDELJA

Mr 1,1–8

PRIHAJA MOČNEJŠI OD MENE

V evanđeliju 2. adventne nedelje smo slišali začetek Markovega evanđelija. Uvod nam pove, o čem ali o kom bo knjiga govorila. Predstavi nam Jezusa Kristusa, Božjega Sina. Eden od »ciljev« Markovega evanđelija je, da odgovori na vprašanje, kdo je Jezus Kristus, Božji Sin. Naziv, ki ga človek nosi ali mu ga pripisujemo, nima pravega pomena, dokler človeka ne spoznamo. Marko Jezusa predstavi kot slabo razumljenega potujočega učitelja, ki potuje iz Galileje v Jeruzalem, kjer je kruto usmrčen na križu. Poleg tega ga zapustijo tudi učenci in za njegovo truplo poskrbijo tujci. Kljub temu da je Jezusovo delo tako rekoč neuspešno, njegov duh in njegov nauk postaneta vsenavzoča in spreminjata tiste, ki mu sledijo. Jezusa smrt ne uniči, temveč ga naredi močnejšega. Razkrije njegovo pravo identiteto. Jezus je Kristus, torej Kralj in Božji Sin. Kot takega ga lahko prepoznajo samo njegovi učenciki mu zvesto sledijo.

Današnji odlomek govori o tem, kako je Izrael pričakoval nekoča zelo posebnega, v katerem bo sam Bog obiskal svoje ljudstvo in ga odrešil. Stare prerokbe so ga napovedovale in v času, ki nam ga predstavlja evanđelij, se je pojavil Janez Krstnik, ki je k sebi pritegoval velike množice. Bi bil to lahko pričakovani Mesija? Marko prizna Janezu veličino in za njegovo delo celo najde napoved in utemeljitev v starih preroških spisih. A Janeza ne gre zamenjati za Kristusa, za Sina Božjega, temveč nekoča, ki mu pripravlja pot. Ta, ki pride za njim, je resnično močoven in ne bo krščeval z vodo, temveč v Svetem Duhu.

Uvod v Markov evanđelij je torej napisan odlično! Vsak, kdor ga je prebral, sedaj želi brati naprej in izvedeti še več o Jezusu Kristusu, Sinu Božjem. Tudi mi smo povabljeni, da skozi cerkveno leto dobro prisluhnemo evanđeliju in tako bolje spoznamo Jezusa Kristusa, da mu bomo lažje sledili.

K njemu je prihajala
vsa judejska dežela
in vsi Jeruzalemčani.
Dajali so se mu krstiti
v reki Jordan in
priznavali svoje grehe.
Janez je bil oblečen
v kameljo dlako in imel
usnjen pas okoli ledij.
Jedel je kobilice in divji med.
Oznanjal je: »Za menoj pride
močnejši od mene
in jaz nisem vreden,
da bi se sklônil pred njim
in mu odvezal
jermen njegovih sandal.

(Mr 1,5–7)

Glas kliče: »V puščavi pripravite
pot Gospodu, zravnajte v puščavi
cesto našemu Bogu! Vsaka dolina
naj se dvigne in vsak hrib in grič
naj se poniža. Kar je vijugasto,
naj bo ravno, in grebeni naj bodo
ravnina. Razodelo se bo
Gospodovo veličastvo in videlo ga
bo naenkrat vse človeštvo, kajti
Gospodova usta so govorila.« (Iz
40, 3–5)

V prvem berilu Izaija, za njim pa ponovi isto
Janez Krstnik, nam govori o »utiranju poti,
odstranjevanju vseh zaprek na tej poti,
zasipavanju, zniževanju in zglajevanju
hrapavega terena,« tako da bi moglo biti res
vse zglajeno za Gospodov prihod. Ta
slikoviti jezik, ki ga dobro poznamo, postavi
v pravo luč Petrov nauk (nagovarja nas v
drugem berilu) in čudovito lepo pokaže
njegov pomen. Od človekove svobodne volje
je namreč odvisno, da se vsa razkavost,
neuglajenost in trdota uniči, tako da bi
nihče več ne nasprotoval vsesplošni
prenovitvi človeštva. Da bi to svobodno voljo
vsaj spoznali ter bi temu spoznanju ostajali
res zvesti, da bi se potem to kazalo v
medsebojni vzajemnosti, harmoniji in
medsebojni pomoči. Niti ni potreba, da bi
nam Bog še posebej razodel in bi šele po
razodetju spoznali, da je treba bratu v
potrebi pomagati in da nam naše
sposobnosti in moči niso dane zato, da bi jih
vsak posameznik uporabljal v svoje
egoistične namene, in vrhu tega, da je delo
posameznika v korist vsem in je vsak sad
dela treba razdeliti. Če bi to res razumeli in
predvsem delali, bi vse hrapavosti, trdote in
neuglajenosti vidno izginjale. Človeštvo bi
se s tem bližalo zadnji etapi svoje časne
zgodovine in postalo bi zmožno tega, da bi
si iskreno zaželelo poslednje etape, o kateri
nam danes govori Božja beseda.

Ali ne bo ob prizoru poslednje sodbe vstop v
Božje kraljestvo odvisen od tega, koliko smo
se izvežbali v utrudljivem medsebojnem
služenju? To naporno služenje re še ni
kraljestvo samo, je pa pogoj za vstop vanj!

Po: Bogoslužno leto B

Janez Krstnik je klical k pokori. Tudi danes
vse nas z enakimi vzpodbudami kliče
adventni čas. Šli smo že večkrat k sveti
spovedi in mislili, da smo že vse opravili, če
smo zmolili nekaj očenašev ali zdravamarij
oz. naredili kako dobro delo za pokoro kot
storjene grehe. A Jezus nas uči, da je prava
pokora čisto nekaj drugega: je notranja
preobrazba, ki poteka vse življenje.

Ni zgolj hipna sprememba. Ena molitev, eno dobro delo. Je izbira drugačne poti. Je odločitev za korenito spremembo, ki traja vsak hip našega življenja. Ena molitev, eno dobro delo. Je izbira drugačne poti. Je odločitev za korenito spremembo, ki traja vsak hip našega življenja. Adventni čas nam vsekakor ponuja priložnost za dobro spoved, a s slednjo je potrebno narediti močan sklep in tudi konkreten korak k spremembi v našem življenju.

AK

11. december
DAMAZI.

Damaz je bil sin španske družine, ki je živela v Rimu. Pod papežem Liberijem je deloval kot diakon in je papeža tudi spremljal v izgnanstvo, kamor ga je poslal cesar Konstantin. Po Liberijevi smrti je večina rimske duhovščine in ljudstva za njegovega naslednika izvolila diakona Damaza. Krivoverska arijanska stranka pa je za protipapeža izvolila diakona Urzina. Prišlo je do medsebojnih obračunavanj in nemiri so trajali več let, dokler niso vsi sprejeli papeža Damaza. Na Petrovem sedežu je bil osemnajst let. To je bil čas verskih zmot in krivih nauk. Za časa papeža Damaza je mašna veroizpoved dobila sedanjo obliko. Bogoslužje je obogatil z uvedbo cerkvenega leta; po nasvetu sv. Hieronima je na sinodi leta 382 določil seznam svetopisemskih knjig. Veliko je tudi storil za utrditev ugleda papeštva. Bil je prvi veliki papež – vladar pozne antike, prvi, ki je naslov Pontifex Maximus prenesel od rimskih vladarjev na papeže. Kot papež je zelo častil mučence prvih stoletij in dal je odpreti in urediti katakombe. Nad grobovi nekaterih mučencev je dal postaviti cerkve, nad drugimi pa vzdati marmornate plošče z napisi, ki jih je sam sestavil. Umrli je l. 384.

OZNANILA

- **V zakristiji je na razpolago Marijanski koledar, cena 3,30 EUR.**
- **v ponedeljek 11. decembra po večerni sveti maši srečanje sodelavk karitas**
-

KONTAKTNE ŠTEVILKE:

župnik Marijan Fescl:
041 – 942 - 850

kaplan Primož Lorbek:
031 – 569 – 689

katehistinja Darja Selinšek:
031 – 825 – 262

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 11. 12.	Damaz I. papež	ob 17.00 za + Dragico Klasinc
TOREK 12. 12.	Ida iz Rameige nuna in mistikinja	ob 17.00 za + Marijo Erhatic
SREDA 13. 12.	Ariston mučenec	ob 17.00 za + Ljudmilo Cizl
ČETRTEK 14. 12.	Janez od Križa duhovnik in cerkveni učitelj	ob 17.00 za + Marijo Kirbiš
PETEK 15. 12.	Maksim duhovnik in opat	ob 17.00 za + Ivana Ornika (obl.)
SOBOTA 16. 12.	Agej prerok	ob 17.00 za + Katarino Dobnik
NEDELJA 17. 12.	3. ADVENTNA NEDELJA	STARŠE: ob 7.30 za žive in rajne iz šentjanške in hajdinske župnije ob 10.00 za + Ivanko Čuček ob 8.45 PREPOLJE: + Majdo, Antona Mlakarja, stare starše Golob in sorodnike